
Pracownia Bibliograficzna w Poznaniu

Biuletyn Polonistyczny 1/2, 17-28

1958

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

tylko 75 tys. przysłów i ich wariantów/. W tym pierwszym okresie Zespół korzystał z pomocy 16 lektorów w Warszawie i ponadto z kilkunastu współpracowników-korespondentów w różnych punktach kraju /Śląsk Cieszyński, Kraków, Bytom, Gdynia, Sanok/.

Opracowanie zebranych materiałów stanowiło drugi etap pracy Zespołu. Obecnie Zespół, liczący 3 osoby, przystąpił pod kierunkiem prof. J. Krzyżanowskiego, do ostatecznej redakcji materiałów.

„Nowa księga przysłów polskich” będzie miała układ podobny jak dzieło Adalberga, tj. alfabetyczny według haseł. Otrzyma jednakże bogatszą i gruntowniejszą oprawę naukową w postaci komentarzy i dokładnej chronologii. Popularność każdego przysłowia będzie ilustrowana odpowiednią liczbą wariantów.

„Nowa księga” będzie prawie trzykrotnie większa od „Księgi” Adalberga, obejmie prawdopodobnie 2 lub 3 tomy dużego formatu i ponad 2 tys. stronik druku. Druk rozpocznie się prawdopodobnie w 1959 r.

PRACOWNIA BIBLIOGRAFICZNA W POZNANIU

Pracownia Bibliograficzna IBL w Poznaniu rozpoczęła swą działalność w r. 1948. Organizację i kierownictwo - z ramienia Instytutu - objął prof. Stefan Wierczyński.

I

Bibliografia bieżąca

Głównym zadaniem placówki poznańskiej jest opracowanie i ogłaszanie drukiem p o l s k i e j b i b l i o g r a f i i l i t e r a c k i e j b i e ż ą c e j oraz współpraca przy b i b l i o g r a f i l i t e r a c k i e j r e t r o s p e k t y w n e j.

Przy jednym i drugim zagadnieniu chodzi o opanowanie nie tylko materiału książkowego, lecz także całej literackiej i naukowo-literackiej zawartości czasopism i dzienników danego okresu. Próby realizacji tych zadań podejmowano już dawniej /„Pamiętnik Literacki”, „Ruch Literacki”/, ale doświadczenie rozlicznych prób jednostkowych dowiodło niezbicie, że biblio-

grafia literacka w szerokim zakresie i zasięgu źródłowym może być zorganizowana tylko jako praca zespołowa.

Realizacji tego zamierzenia udało się dokonać dopiero po drugiej wojnie światowej w ramach Instytutu Badań Literackich. Powołał on do życia trzy Pracownie Bibliograficzne: w Krakowie, Poznaniu i Warszawie /por. Biuletyn Polonistyczny, z.1/, przy czym Poznańskiej przypadła w udziale bibliografia bieżąca oraz określone odcinki retrospektywnej /zwłaszcza źródła czasopiśmienne Polski Zachodniej/.

Pracownia Poznańska przystąpiła od razu do pracy nad rocznikiem wówczas bieżącym, tj. 1948 /który jednak, z przyczyn od Pracowni niezależnych, ukazał się w druku dopiero w r. 1954/. Z biegiem czasu opracowano inne powojenne roczniki, mianowicie cały okres lat pięciu: 1944/45 - 1949, obejmujący niejako pierwszą serię Polskiej Bibliografii Literackiej, wykonaną według jednolitego planu i jednolitej metody bibliograficznej. W ramach tej serii ukazały się tomy za lata: 1944/45, 1947 i 1948, w druku zaś są roczniki: 1949 i 1946. Druga seria ma objąć okres: 1950 - 1955, następną /o zmienionym układzie i zreformowanej metodyce/ otworzy rocznik 1956.

Charakterystyczną i główną cechą serii I /1944/5 - 1949/ było dążenie do jak największej kompletności materiału literackiego i naukowo-literackiego, z uwzględnieniem - rzecz jasna - selekcji¹, ale równocześnie także z szerokim uwzględnieniem popularyzacji literatury i rozległego zasięgu jej źródeł czasopiśmiennych. Przy selekcji materiału kierowano się zasadą ważności historycznoliterackiej i wartości artystycznej, wyłączając teksty autorów zupełnie nie znanych lub takich, których twórczość ograniczała się do minimalnej ilości pozycji czasopiśmiennych, wyłączając, dalej, błahe, najczęściej anonimowe, artykuły, drobne recenzje, notatki sprawozdawcze itp. W ogólności chodziło o to, by Bibliografia była k o m p l e t n y m - o i l e m o ż n o ś c i - o b r a z e m o d r a d z a j ą c e j s i ę l i t e r a t u r y i d a w a ł a dostateczną całego życia literackiego dokumentację.

¹ Materiał wyłączony przy selekcji redakcyjnej pozostaje w kartotekach Pracowni i może być udostępniony badaniom naukowym.

Stąd poszukiwanie materiału w źródłach szeroko rozgałęzionych, sięganie do prasy codziennej, popularnej, specjalistycznej, nawet zawodowej.

Szczególniejszą uwagę zwrócono na teksty literackie, na ich wyśledzenie, zebranie i zarejestrowanie. Do każdego rocznika opracowywano po kilkaset /ca 500/ czasopism i dzienników, z uwzględnieniem ich licznych mutacji, zawierających wiadomości o charakterze regionalnym /z dziedziny np. teatrologii lub życia literackiego/, a trudnych nieraz do osiągnięcia. Obraz literatury, jaki się tą drogą otrzymywało /z punktu widzenia autorstwa, geografii literackiej, tematyki, źródeł, popularyzacji, czytelnictwa/, jest bardzo interesujący, różnorodny, wszechstronny. PBL panuje nad współczesną twórczością literacką, starając się - w miarę swej możliwości - teksty literackie zbierać, opisywać, systematyzować oraz udzielać o nich źródłowej informacji dokumentacyjnej.

Obok tekstów literackich PBL gromadzi, rejestruje i systematyzuje materiał dotyczący wszelkich prac historycznoliterackich i krytycznych /książki, broszury, rozprawy, artykuły, recenzje teatralne, przeglądy, sprawozdania, polemiki/ - z myślą o potrzebach chwili bieżącej oraz o dezyderatach przyszłej naukowej syntezy. Dużą wagę przywiązuje się do spraw teatralnych, które w ujęciu bibliograficznym ukazują bogactwo, różnorodność i wielostronność zebranych materiałów. Dzięki PBL wszelkie przyszłe prace historycznoliterackie: monograficzne i syntetyczne, będą znacznie ułatwione, ponieważ istnieje kompletnie zebrany materiał literacki i naukowoliteracki, którym można swobodnie operować zakładając fundamenty koncepcji, budując konstrukcje całościowe, wysnuwając wnioski i uogólnienia.

Dla uzupełnienia dodać należy, że opisany wyżej obraz bibliograficzny, jaki daje PBL, dotyczy głównie i przede wszystkim literatury polskiej i nauki o literaturze w kraju i zagranicą /polonica² zagraniczne/, obok tego zaś recepcji literatur obcych na gruncie polskim /przekłady polskie i opracowania/.

Układ pierwszej serii PBL jest dwoisty: ujmuje materiał w dwa zasadnicze działy: teksty i opracowania - z podziałem na literaturę polską i literatury

o b c e. W obrębie działów obowiązuje porządek alfabetyczny haseł /autorskich, tytułarnych lub rzeczowych/, z tym, że w dziale opracowań zachowano periodyzację historycznoliteracką. Dla orientacji przedstawiamy skrócony s c h e m a t u k -
ł a d u PBL za r. 1944/45:

Na czele publikacji - uwagi wstępne o charakterze, istocie i dziejach bibliografii literackiej, objaśnienia układu i metody, spisy źródeł bibliograficznych /czasopism, wydawnictw zbiorowych, bibliografii/, skróty tytułów czasopism i spis symboliki bibliograficznej, po czym następuje tekst bibliografii w układzie następującym:

T e k s t y: I. L i t e r a t u r a p o l s k a
II. L i t e r a t u r y o b c e¹

O p r a c o w a n i a: I. L i t e r a t u r a p o l s k a:

1. Historia literatury i krytyka literacka: /Ogólne. Literatura staropolska. Oświecenie. Romantyzm. Literatura lat 1863-1939. Literatura współczesna/.
2. Teoria literatury i krytyki. Językoznawstwo
3. Nauki pomocnicze /m.in. Bibliografia. Czytelnictwo/
4. Organizacja nauki o literaturze
5. Teatr i film

II. L i t e r a t u r y o b c e

Skorowidze: osobowy i rzeczowy

x

W ciągu dziesięciu bez mała lat naszej pracy bibliograficznej okazało się jednak, że między momentem przygotowania roczników do druku a ich edytorsko-drukarską realizacją upływa tak duży okres czasu, iż uniemożliwia on szybkie, regularne publikowanie bibliografii, która w założeniu swym istotnym powinna być bibliografią bieżącą. Mimo niemałych wysiłków ze strony

¹ Literatury narodów ZSRR: rosyjska, białoruska, kazachska, ukraińska; literatury: amerykańska, angielska, australijska, czeska, duńska, francuska, grecka, hebrajska, hiszpańska, jugosłowiańska, łacińska, łużycka, niemiecka, portugalska, szwajcarska; szwedzka, węgierska, włoska, żydowska.

Pracowni poszczególne roczniki ukazywały się z bardzo znacznym opóźnieniem; tak np. PBL za rok 1947, ukończona w maju r. 1953, ukazała się drukiem w maju r. 1956; PBL za lata 1944/45, ukończona w listopadzie r. 1954, wyszła drukiem w czerwcu r. 1957; PBL za rok 1949 przekazano do drukarni we wrześniu r. 1956, pierwsze zaś jej korekty zaczęły napływać w styczniu r. 1958¹.

Przytoczone tu daty są bardzo wymowne. Wynika z nich wniosek, że istnieją ważne, niezależne od Pracowni trudności i przeszkody /techniczne, budżetowe, finansowe, organizacyjne/, które proces edytorsko-drukarski w wysokim stopniu komplikują, powodują hamowanie i opóźnianie realizacji publikacyjnej, burzą postulowaną rytmiczność i niweczą wszelkie, choćby najlepsze planowanie.

Aby temu zapobiec, musi przede wszystkim nastąpić skoordynowanie akcji wszystkich czynników sprawczych, które powinny działać w ścisłym ze sobą porozumieniu.

W takim stanie rzeczy Pracownia uzgodniwszy inicjatywę własną z Dyrekcją IBL pragnie ze swej strony uczynić wszystko, co będzie możliwe, by publikację dalszych roczników bibliograficznych uprościć, usprawnić i koszty jej obniżyć. W tym celu postanowiliśmy dokonać reorganizacji metody i układu Bibliografii, mianowicie: z m n i e j s z y ć j e j o b j ę t o ś ć, a to przez redukcję źródeł, daleko idącą selekcję materiału i jego kompresję, przez wprowadzenie znacznych oszczędności redakcyjnych i technicznych w metodzie i układzie. Najbardziej zasadniczą zmianą będzie r e f o r m a u k ł a d u. Zamiast dotychczasowego układu dwoistego z podziałem na t e k s t y i o p r a c o w a n i a - zostaje wprowadzony począwszy od rocznika 1956 układ jednolity /alfabetyczny, słownikowy, bez kłopotliwej w wielu miejscach periodyzacji/, respektujący jedynie podział zasadniczy na l i t e r a t u r ę p o l s k ą i l i t e r a t u r y o b c e. Pod jednym hasłem, którym jest najczęściej nazwisko pisarza, będzie zebrany razem i skupiony cały materiał: literacki i naukowo-literacki, tzn. teksty

1

Ukazania się drukiem rocznika 1949 należy oczekiwać w połowie r. 1958.

reprezentujące jego twórczość, oraz /w kolejnym następstwie/ wszelkie opracowania, systematycznie uporządkowane i stosownie ugrupowane /ogólne, całościowe, szczegółowe/. Dla większej przejrzystości obrazu wprowadzi się nadto zróżnicowanie części: garmond dla twórczości, petit dla opracowań.

Ta metoda jest przewidziana dla tomu za rok 1956, dla roczników następnych oraz dla zaległych: 1950-1955. Mamy nadzieję, że przyczyni się ona w znacznym stopniu do uzyskania oszczędności technicznych, a tym samym finansowych - bez szkody dla naukowości, przejrzystości i czytelności PBL. Pracownia dąży usilnie do tego, by proces produkcyjny każdego rocznika nie przekraczał dwóch lat, w których powinny się zmieścić wszystkie główne jego etapy. Jeśli się to udało uzyskać, byłby to prawdziwy sukces dla wydawnictwa, które w założeniu swym jest bibliografią bieżącą i taką powinno pozostać na przyszłość.

PBL jest dokumentacją polskiego życia literackiego i nauko-wo-literackiego, jego bibliograficznym obrazem w ujęciu rocznym oraz obrazem recepcji literatur obcych na gruncie polskim. Uwzględniając źródłowo czasopiśmiennictwo polskie i /w wyborze/ zagraniczne, zbiera, rejestruje, opisuje i systematyzuje teksty literackie - górując tym nad różnymi innymi bibliografiami; w tej dziedzinie PBL wysuwa się na czoło w skali międzynarodowej.

Jeśli chodzi o nakreślenie, choć w ogólnych zarysach, planu perspektywnego PBL, wygląda on mniej więcej w sposób następujący:

- 1/ wydawać stale, systematycznie, bez opóźnień roczniki bieżące;
- 2/ wydać jak najprędzej opracowane już roczniki: 1950 i 1951;
- 3/ zebrać, opracować i wydać materiał za lata zaległe: 1952 - 1955;
- 4/ opracowywać i wydawać stale indeksy okresowe, np. pięcioletnie, przynoszące syntezy ważniejszego materiału /dla ułatwienia orientacji w większych - niż jednoroczne - odcinkach chronologicznych/.

II

Bibliografia retrospektywna

Zespół Poznański pracował nad bibliografią retrospektywną równoległe z Pracownią Krakowską, mając przydzielony sobie - obok czasopism starszych /do r. 1863/ - przede wszystkim odcinek czasopiśmiennictwa zachodnio-polskiego /wielkopolskiego, pomorskiego, śląskiego/. Prace te prowadzono od r. 1950 do końca r. 1954 - w oparciu o kartotekę tytułów czasopism zachodnio-polskich, którą zebrano na podstawie katalogów bibliotecznych, bibliografii i informacji korespondencyjnych.

Wkrótce okazało się, iż opracowanie bibliografii bieżącej jest tak absorbujące, że musi w nim brać udział cały zespół, jeżeli publikacja ma być istotnie bibliografią bieżącą we właściwym tego słowa znaczeniu. Wobec tego, ażeby nie narażać na szwank głównego celu i zasadniczych zadań Pracowni, zawieszono czasowo /od r. 1955/ pracę nad bibliografią retrospektywną, utrzymując jednak w ewidencji zebrane dotychczas materiały i udostępniając je czytelnikom.

Obie pracownie /Poznańska i Warszawska/ są ze sobą w kontakcie, uzgadniają i koordynują swą pracę zwłaszcza w zakresie ewidencjonowania i systematyzacji zgromadzonych dotychczas materiałów. Podjęcie przez Pracownię Poznańską dalszej akcji zbierania materiałów ze źródeł czasopiśmiennych zachodnio-polskich będzie mogło nastąpić dopiero wówczas, gdy zostanie opracowana i wydawniczo wypełniona luka w zakresie bibliografii bieżącej /tj. lata: 1950 - 1955/.

Stan materiałów bibliografii retrospektywnej¹

Pracownia Poznańska posiada następujące materiały retrospektywne:

- 1/ kartotekę czasopism ogólnopolskich /do 1863 r./;
- 2/ kartotekę czasopism regionalnych: wielkopolskich, pomorskich i śląskich /do 1939 r./;

¹ Opiekę nad materiałami i kartotekami bibliografii retrospektywnej sprawuje E. Mendelska.

- 3/ kartotekę czasopism opracowanych;
- 4/ kartotekę rozwiązanych kryptonimów i pseudonimów /z opracowanych czasopism/.

Zebrane materiały bibliograficzne usystematyzowane są w działach:

- 1/ literatura polska - hasła nazwiskowe w porządku alfabetycznym;
- 2/ literatury obce - w porządku literatur, a w ich obrębie - alfabetycznie;
- 3/ utwory anonimowe w porządku alfabetycznym;
- 4/ hasła rzeczowe: bibliologia, instytucje, organizacje, językoznawstwo, literatura, historia literatury, nauka, radio, stosunki z zagranicą, wydawnictwa, czasopiśmiennictwo i teatr.

Do wyżej wymienionych zbiorów kartotekowych wykorzystano 200 czasopism /909 roczników/, co dało łącznie ok. 130 000 kartek.

III

Czytelnictwo

Ewidencję czytelnictwa zaczęto prowadzić od 1951 r. Od tego czasu udzielono około 120 informacji; w ostatnich latach przeciętnie załatwiano 22 kwerendy rocznie. Korzystającymi byli w przeważającej większości magistranci - studenci miejscowego uniwersytetu. Poza tym po informacje zgłaszali się pracownicy Instytutu Badań Literackich /najczęściej z pracowni Korbuta/ oraz naukowcy z uniwersytetu, bibliotek poznańskich, Towarzystwa Przyjaciół Nauk, wreszcie teatrów.

Korzystano w równym stopniu z kartotek bibliografii retrospektywnej, jak i maszynopisów nie drukowanych dotąd roczników PBL /1949, 1946, 1956/. Zainteresowanie badaczy literatury polskiej skupiało się przede wszystkim na okresie pozytywizmu, co wiąże się z dużą liczbą prac magisterskich z zakresu pozytywizmu wielkopolskiego pisanych w ośrodku poznańskim. Ożywione poszukiwania zaznaczyły się w latach rocznicowych /Mickiewicza, Słowackiego, Wyspiańskiego/. Na dalszym miejscu pozost-

staje literatura współczesna. Kwerendy dotyczące innych okresów historii literatury polskiej były rzadkie.

Z literatur obcych na pierwszym miejscu znajduje się literatura czeska - przeważnie prace dotyczące recepcji pisarzy czeskich w Polsce. Dość często poszukiwano materiałów do podobnych prac z zakresu historii literatury niemieckiej.

Zainteresowanie innymi literaturami było znacznie słabsze.

Z pozostałych dziedzin stosunkowo często udzielano informacji historykom teatru oraz badaczom dziejów polskiego czasopiśmiennictwa.

IV

Skład osobowy Pracowni i prace indywidualne

Kierownik Pracowni: prof. Stefan Wierczyński

Adiunkci: Janina Formanowiczówna, Maria Krystyna Maciejewska, Krystyna Tokarżówna, Teresa Tyszkiewiczówna. Starsi asystenci: Barbara Karelusówna, Teresa Kwiekowa, Ewa Mendelska, Krystyna Schöneichowa, Józefa Świdarska, Kornel Szymanowski, Krystyna Witkowska, Ewa Ziomkova.

Prace naukowe indywidualne przygotowywane do druku lub w toku opracowania:

S. W i e r c z y ń s k i oprócz roczników PBL przygotowuje następujące prace:

1. Średniowieczna proza polska. Wrocław, Ossolineum /w druku/.
2. Polskie legendy średniowieczne. /Wstęp. Teksty. Komentarz/. Wydawnictwo przeznaczone do Biblioteki Pisarzy Polskich IBL PAN. /Współ z prof. Wł. Kuraszkiewiczem/.
3. Rozmyślanie przemyskie. /Wstęp. Tekst. Komentarz/ - wydawnictwo przeznaczone do Biblioteki Pisarzy Polskich IBL PAN. /Współwydawca/.
4. Staropolska Historia Trzech Króli z kodeksu Wawrzyńca z Łaska /1544/: Wstęp. Tekst z transliteracji i transkrypcji. Podobizna. Komentarz. /W publikacjach Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk i Zabytkach Języka i Literatury Polskiej/. /Współwydawca/.
5. Czeska bibliografia mickiewiczowska. /Praca zespołowa czesko-polska: ČSAV i PAN - redakcja naczelna/.

6. Wybór tekstów staropolskich. Czasy najdawniejsze. /Podręcznik uniwersytecki/. Wyd. nowe /w przygotowaniu dla PWN/.

7. Stosunki literackie polsko-czeskie w czasach dawnych.

J. F o r m a n o w i c z ó w n a: Teatralia w „Echu Muzycznym, Teatralnym i Artystycznym” /1883-1907/. /Współautor M.K. Maciejewska/. /Praca złożona w wydawnictwie Ossolineum/.

M.K. M a c i e j e w s k a: 1. W latach 1952-1953 przygotowała do druku pracę pt. „Z dziejów Teatru Polskiego w Poznaniu /Pierwsza dyrekcja Szczurkiewiczów 1912-1914/”, uzupełnioną pełnym wykazem repertuarów dziennych. Pracę ocenił i zakwalifikował do druku Leon Schiller. /Ma wyjść w serii Materiały do Dziejów Teatru w Polsce/.

2. Ukończyła pracę pt. „Teatralia w „Echu Muzycznym, Teatralnym i Artystycznym” /1883-1907/. /Współautor J. Formanowiczówna/. /Praca została złożona w wydawnictwie Ossolineum/.

K. T o k a r z ó w n a: 1. Leon Albert Głowacki. /Hasło w Polskim Słowniku Biograficznym/. /W druku/.

2. Aleksander Głowacki /Bolesław Prus/: Listy zebrane. Oprac., wstęp i komentarz pod red. Z. Szweykowskiego. /Umowa z PIW/.

3. Historia Towarzystwa Oświaty Ludowej w Wielkopolsce. /Zebrany komplet materiału z czasopism i archiwum policji/.

T. T y s z k i e w i c z ó w n a: 1. „Sobótka”/1869-1871/ i „Tygodnik Wielkopolski” /1871-1874/. Monografia bibliograficzna. /Oddano do druku/.

2. Zebranie części materiałów do bibliografii życia i twórczości Bolesława Prusa /dalsza praca w toku/.

B. K a r e l u s ó w n a: Opracowanie krytyczne tekstów i komentarzy filologicznych i teatrologicznych do wydania „Komedi zebranych” M. Bałuckiego pod red. Z. Szweykowskiego. Złożono do druku komedie do t. I i II, na ukończeniu prace nad komedią do t. III. W przygotowaniu kontynuacja tej edycji /t. IV, V, VI/.

T. K w i e k o w a: zebrała i usystematyzowała bibliografię zawartości „Tygodnika Literackiego” redagowanego przez A. Wojkowskiego w latach 1838-1845. /Praca w kartotece - nie przeznaczona do druku/.

E. M e n d e l s k a: 1. Monografia bibliograficzna „Okolicy Poetów”.

2. Teatr im. Bogusławskiego w Warszawie za dyr. L. Schillera - materiały i dokumenty. W serii Państwowego Instytutu Sztuki: Materiały do dziejów teatru w Polsce. /W opracowaniu/.

K. S c h ö n e i c h o w a: Indeks do średniowiecznej Historii Trzech Króli z rękopiśmiennego kodeksu Wawrzyńca z Łaska z r. 1544. /W przygotowaniu/.

K. S z y m a n o w s k i: 1. Opracowanie krytyczne tekstów oraz komentarzy filologicznych i teatrologicznych do wydania „Komedii zebranych” M. Bałuckiego pod red. Z. Szweykowskiego. Złożono do druku komedie wchodzące w skład tomu I i II. W przygotowaniu t. III.

2. Zbieranie materiału do szkicu „Emil Zegadłowicz w Poznaniu”. /Praca do książki zbiorowej przygotowywanej przez Wydawnictwo Poznańskie/.

J. Ś w i d e r s k a: 1. Monografia bibliograficzna „Lwowskich Wiadomości Muzycznych i Literackich”, 1925/6-1934, „Echa” 1936/37 i „Szopena” 1932. /Zebrano materiał do „Lwowskich Wiadomości Muzycznych i Literackich” za wszystkie lata. Przystąpiono do systematyzacji materiału/.

K. W i t k o w s k a: Przygotowanie do druku tekstów oraz komentarzy filologicznych i teatrologicznych do „Komedii zebranych” M. Bałuckiego pod red. Z. Szweykowskiego.

E. Z i o m k o w a: 1. Bibliografia zawartości czasopism wydawanych przez Piotra Świtkowskiego /„Pamiętnik Historyczno-Polityczny”, „Magazyn Warszawski”, „Wybór Wiadomości Gospodarskich”, „Zabawy Obywatelskie”/. Materiał zebrany i usystematyzowany w kartotece.

2. Materiały do historii teatru Reduta. /W serii Państwowego Instytutu Sztuki: Materiały do dziejów teatru w Polsce/. /W opracowaniu/.

✱

Roczniki bibliograficzne /Polskiej Bibliografii Literackiej/, które stanowią główny przedmiot i owoc pracy zespołu -

to zasadniczo podwaliny pod przyszły gmach historycznoliteracki. Nie ma bowiem historii literatury bez bibliografii, która przecież była na początku... Im lepsza będzie bibliografia, tym lepsza będzie i historia literatury. Podkreślił to już dawno wymownymi słowami twórca „Bibliografii polskiej”, K a r o l E s t r e i c h e r, mówiąc: „N i e b ę d z i e m y m i e ć d o t ą d d o b r e j, g r u n t o w n e j h i s t o r i i l i t e r a t u r y, d o p ó k i n i e b ę d z i e m y m i e ć o p r a c o w a n e j n a s z e j b i b l i o g r a f i i w c a ł e j o b s z e r n o ś c i”.

BIBLIOGRAFIA LITERATURY POLSKIEJ
wg „LITERATURY POLSKIEJ” G. KORBUTA

Komitet Redakcyjny bibliografii literatury polskiej wg „Literatury polskiej” G. Korbuta został powołany do życia w oparciu o uchwałę Komitetu Ministrów do Spraw Kultury z dnia 18 kwietnia 1950 roku. Uchwała została powzięta z inicjatywy Państwowego Instytutu Wydawniczego, wykonanie jej powierzono Instytutowi Badań Literackich, z poleceniem powołania specjalnego Komitetu Redakcyjnego. Zadanie Komitetu zostało określone jako przygotowanie bibliografii „z wprowadzeniem niezbędnych uzupełnień i wykorzystaniem najnowszych badań”.

Na mocy wymienionej uchwały Minister Oświaty /IBL podlegał wtedy Ministerstwu Oświaty/ powołał Komitet Redakcyjny w następującym składzie: prof. Kazimierz B u d z y k - redaktor naczelny; prof. Tadeusz M i k u l s k i - zastępca redaktora naczelnego i kierownik grupy opracowującej bibliografię literatury XVIII wieku; prof. Roman Pollak - kierownik grupy opracowującej bibliografię literatury staropolskiej; Irmina Ś l i w i ń s k a - kierownik grupy opracowującej bibliografię literatury epoki romantyzmu; prof. Zygmunt S z w e y k o w s k i - kierownik grupy opracowującej bibliografię literatury polskiej epoki pozytywizmu; doc. Ewa K o r z e n i e w s k a - kierownik grupy opracowującej bibliografię literatury lat 1914-1939; Stanisław S t u p k i e w i c z - sekretarz Komitetu Redakcyjnego.